

[Landbrugsministeren.]

laan, medens de 6 Mill. Kr. skal forbeholdes som Tilskud. Dette vil betyde, at de 6 Mill. Kr. skal gives i Tilskud dels til de 4 Mill. Kr., som gives i Statslaan, og dels til de Privatlaan, der kan optages i Banker og Sparekasser. Det vil sige, at naar man kan gaa ud fra, at ved disse Arbejder vil ca. en Fjerdedel af Bekostningen blive givet som Tilskud, vil der med et Beløb af 6 Mill. Kr. i Tilskud kunne udføres Arbejder for rundt regnet ca. 25 Mill. Kr. i alt.

Forslaget, som det her fremtræder, vil altsaa kunne give Mulighed for Igangsættelse af Grundforbedringsarbejder i den kommende Tid paa ekstra 25 Mill. Kr. Jeg tror, at man ved Gennemførelsen af dette Lovforslag vil kunne imødekomme de meget varme Ønsker, som næres baade fra Landmændenes og fra Arbejdernes Side om en Fortsættelse af det Lovgivningsarbejde, vi her er kommet ind i, og det dermed følgende Arbejde ude i Landbruget til Grundforbedring, til Fremme af Produktionen, til Iværksættelse af Arbejde for de arbejdsløse.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til en meget velvillig og hurtigt Behandling her i det høje Folketing.

Første Næstformand (Vanggaard): Deretter har Socialministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Socialministeren (Steinke): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde*. Dette Lovforslag har været fremsat to Gange tidligere for Folketinget, uden at der er kommet noget ud af Arbejdet i det derom nedsatte Udvalg. Lovforslaget fremsættes nu i omtrent samme Skikkelse, idet der dog er taget Hensyn til enkelte af de Udtalelser, der er faldet her i Folketinget, eller som er blevet mig bekendt fra Udvalgsarbejdet. Jeg skal i saa Henseende særligt pege paa Ændringerne i § 1, hvorefter Gas- og Elektricitetsværker samt Skærveknusning og Arbejde i Grusgrave omfattes af Paragraffen, ligesom dette gælder Hotel- og Restaurationsvirksomheder. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at gøre Rede for, hvorfor dette Forslag først fremsættes nu, og skal derfor indskrænke mig til at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Dernæst har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse*. Alle

Vegne omtrent drøfter man i disse Aar, hvad der kan gøres for at komme den kroniske Arbejdsløshed til Livs, og alle Vegne bliver det klart, at det med den økonomiske Politik, der føres, med Selvforsyningstankens Vækst, med Rationaliseringen o. s. v., bliver vanskeligere og vanskeligere at skaffe Beskæftigelse til et helt Lag af Befolkningen, der efterhaanden trues med baade økonomisk og moralsk Undergang. Paa samme Maade er det desværre ogsaa gaaet herhjemme. Arbejdsløsheden bliver til Trods for Industriens Beskæftigelse — man plejer at sige, at Industrien er fuldt beskæftiget — i Kraft af mange Forhold, som er vel kendt, omtrent ved at være lige stor.

Derfor har Regeringen længe beskæftiget sig med det Spørgsmaal, om det dog ikke var muligt at erstatte den kostbare Understøttelsespolitik, som alligevel er i yderste Grad utilfredsstillende for dem, der maa tage mod disse Understøttelser, at erstatte den med Arbejde, altsaa at overveje, om man ikke paa en eller anden Maade kunde skaffe særlig de langvarigt arbejdsløse i Gang. Allerede i Efteraaret blev disse Tanker overvejet af Regeringen, og efter Samraad med det nedsatte Arbejdsløshedsraad har dette ogsaa taget Spørgsmaalet op. Som man vil se af Bilag I, der medfølger Lovforslaget, og som er en Betænkning af 7. Februar d. A. fra Arbejdsløshedsraadet, er Arbejdsløshedsraadet med Regeringen enig i, at, uanset hvorledes man end vil gøre den statistiske Undersøgelse vedrørende Arbejdsløsheden op, maa der siges for Tiden at ligge et ganske særligt Problem med Hensyn til den Gruppe af arbejdsløse, som er ringest stillet; det vil sige dem, der under det sidste Aars Arbejdsløshed i videst Omfang har været arbejdsløse.

Den statistiske Undersøgelse viser følgende Fordeling efter Antal af tabte Arbejdsdage i de to Aar fra Juli 1932 til Juni 1934: Arbejdsløshedsforsikrede 63 882 med et Antal tabte Arbejdsdage af fra 151 til 300; 32 663 forsikrede har haft et Antal tabte Arbejdsdage i disse to Aar af fra 301 til 450, og ikke mindre end 18 635 Arbejdsløshedskassemedlemmer har haft en Arbejdsløshedstid paa 451 Dage og derover i de omtalte to Aar. Der var altsaa 18 600 arbejdsløshedsforsikrede, der praktisk taget har været arbejdsløse i de sidste 2 Aar. Men dertil kommer jo et stort Antal ikke-forsikrede; hvor stort er der ingen der ved.

Den statistiske Undersøgelse har dernæst vist, at de Arbejdere, der i det nævnte To-Aar havde haft mere end 450 tabte Arbejdsdage, næsten alle var arbejdsløse